

Єдиний державний реєстр судових рішень України
ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

У Х В А Л А

І М Е Н Е М   У К Р А Ї Н И

23 листопада 2006 року

м. Київ

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України в складі:

Головуючого - судді Цуркана М.І. ,

суддів: Амеліна С.Є., Кобилянського М.Г., Юрченка В.В., Ліпського Д.В.

секретар: Проценко О.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні касаційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Ленінського районного суду м. Севастополя від 24 жовтня 2005 року та ухвалу апеляційного суду м. Севастополя від 26 січня 2006 року, ухвалу від 10 лютого 2006 року апеляційного суду м. Севастополя по справі за адміністративним позовом ОСОБА_1 до військової частини А 0235 про стягнення грошової компенсації замість продовольчого пайку, -

В С Т А Н О В И Л А :

У березні 2005 року ОСОБА_1 звернувся до Ленінського районного суду м. Севастополя з позовом до військової частини А 0235 про стягнення грошової компенсації замість продовольчого пайку в розмірі 2928 грн. 64 коп.

Рішенням Ленінського районного суду м. Севастополя від 24 жовтня 2005 року в задоволенні позовних вимог ОСОБА_1 відмовлено.

Ухвалою апеляційного суду м. Севастополя від 26 січня 2006 року рішення суду першої інстанції залишено без змін.

ОСОБА_1 звернувся з заявою про роз'яснення ухвали апеляційного суду м.Севастополя від 26 січня 2006 року.

Ухвалою апеляційного суду м. Севастополя від 10 лютого 2006 року в задоволенні заяви скаржника, щодо роз'яснення вищевказаної ухвали, частково задоволено. В частині роз'яснення ухвали апеляційного суду м.Севастополя від 26 січня 2006 року відмовлено. Усунуто в фіксації технічними засобами посилення суду на ст. 307 ЦПК України, вважати, що суд при постановленні ухвали керувався ст.ст. 185-205 КАС України.

Не погоджуючись з рішеннями суду першої та апеляційної інстанції позивач звернувся з касаційною скаргою до Вищого адміністративного суду України, в якій просить їх скасувати та постановити нове судове рішення про задоволення позовних вимог, оскільки, на його думку, Ленінський районний суд м. Севастополя та апеляційний суд м. Севастополя розглянули справу з порушенням норм процесуального і матеріального права, які призвели до неправильного вирішення справи.

Зокрема, автор касаційної скарги посилається на те, що колегія суддів апеляційного суду для ухвалення рішення у справі вийшла до нарадчої кімнати о 11 00 годині 20.01.2006 року, рішення ж було проголошене через п'ять діб - 24.01.2006 року. При проголошенні рішення було вказано, що рішення ухвалено на підставі ст. 307 ЦПК України. Судом невірно застосовано Закон України “ Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей”, не вірно тлумачить суд і ст.16 Закону України “ Про Збройні Сили України”, рішень Конституційного суду України та ряд постанов пленуму Верховного Суду України.

Заслухавши доповідь судді Вищого адміністративного суду України, перевіривши доводи касаційної скарги за матеріалами справи, колегія суддів вважає, що касаційна скарга не підлягає задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що наказом Міністра Оборони України від 21.09.2004 року №661 і наказом командира військової частини А 2553 НОМЕР_1, в зв'язку з скороченням штатів, був звільнений з військової служби та виключений з списків частини.

Продовольчий пайок або грошову компенсацію за період з 11.03.2000 року по 30.10.2004 року ОСОБА_1 не одержував, оскільки видача продовольчого пайку або грошової компенсації військовослужбовцям замість нього припинена відповідно до Закону України “Про деякі заходи по економії бюджетних коштів” від 17.02.2000 року.

Висновок суду першої та апеляційної інстанції, щодо тлумачення вказаної вище норми Закону, повністю обґрунтований та базується на діючому законодавстві.

Дійсно, відповідно до ст.2. Закону України “Про деякі заходи по економії бюджетних коштів “ від 17.02.2000 року дія ч.2, ст.9 Закону України “Про соціальний захист військовослужбовців та членів їх

сімей”, у частині отримання грошової компенсації за продовольчі пайки, припинена.

Твердження ОСОБА_1 про те, що на нього після звільнення з військової служби не розповсюджується дія законів регламентуючих соціальний захист військовослужбовців - безпідставне та не обґрунтоване.

Саме вказаними вище законами регламентувався порядок отримання продовольчих пайків, їх грошової компенсації до 17.02.2000 року, і право на отримання цього виду матеріального забезпечення виникло у позивача в період проходження ним військової служби.

Ще в період служби ОСОБА_1, на підставі змін в Законі, як і всі військовослужбовці, втратив право на отримання продовольчого пайку та грошової компенсації замість нього. Отримання ж грошової компенсації звільненими в запас військовослужбовцями Законом не передбачено.

Вимоги ОСОБА_1, стосовно скасування ухвали апеляційного суду м. Севастополя від 10 лютого 2006 року, безпідставні, так як зазначена ухвала викладена в чіткій та зрозумілій формі та відповідає вимогам ст. ст. 205, 206 КАС України.

Судом першої та апеляційної інстанції повно та всебічно перевірені надані сторонами докази, їм дана належна оцінка у рішенні, яке належним чином мотивоване, і за своїм змістом та формою відповідає вимогам матеріального та процесуального закону.

Оскільки, при ухваленні судового рішення та вчиненні процесуальних дій суд першої та апеляційної інстанції не допустив порушень норм матеріального і процесуального права, то касаційна скарга підлягає залишенню без задоволення, а судові рішення - без змін.

Керуючись ст.ст. 220, 221, 223, 224, ч.5 ст.254 КАС України, колегія суддів -

У Х В А Л И Л А :

Касаційну скаргу ОСОБА_1 залишити без задоволення, а рішення Ленінського районного суду м. Севастополя від 24 жовтня 2005 року та ухвала апеляційного суду м. Севастополя від 26.01.2006, 10 лютого 2006 року - без змін.

Ухвала оскарженню не підлягає та набирає законної сили з моменту проголошення.

ГОЛОВУЮЧИЙ :
СУДДІ :

М.І. Цуркан
С.Є. Амелін
М.Г. Кобилянський
В.В. Юрченко
Д.В. Ліпський